

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL O. R. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. gruodžio 12 d. Nr. 242-541

Vilnius

Lietuvos bankas 2018 m. lapkričio 13 d. gavo Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos persiūtą O. R. (toliau – pareiškėjas) 2018 m. spalio 25 d. kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2018 m. rugpjūčio 29 d. įvyko eismo įvykis, per kurį dėl automobilio „VW GOLF“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) valdytojo kaltės buvo apgadintas pareiškėjo valdytas automobilis „AUDI A8“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Pareiškėjas kreipėsi į eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusį draudiką dėl draudimo išmokos, atlyginančios patirtus nuostolius.

2018 m. rugpjūčio 30 d. UAB „Autofortas“ autoservise buvo atlikta pareiškėjo automobilio apžiūra, užfiksuotos keistinos dalys (galinis buferis, galinio buferio nikeliuota apdailos juosta ir galinis dešinės pusės parkavimo daviklis) bei reikalingi remonto darbai (galinio buferio apdailos juostos dažymas, duslintuvo ir galinio dešinės pusės žibinto patikra).

2018 m. rugsėjo 14 d. draudikas sudarė žalos sąmatą, joje nurodyta pareiškėjo automobilio remonto kaina, pritaikius išskaitą už dalių būklės pagerinimą, siekia 91,42 Eur. Tą pačią dieną draudikas el. paštu informavo pareiškėją, kad atlikus tyrimą buvo nustatyta, jog pareiškėjo automobilis 2017 m. sausio 6 d. dalyvavo kitame eismo įvykyje, kurio metu buvo padaryti galinio buferio, galinio buferio apdailos juostos ir galinio dešinės pusės sparno apgaditimai, o žala už per minėtą įvykį padarytų apgadinių remontą (galinio buferio keitimą ir dažymą, galinio dešinės pusės sparno keitimą ir dažymą bei buferio apdailos juostos dažymą) automobilio savininkui buvo atlyginta. Draudikas nurodė įvertinęs turimą informaciją ir nuotraukas ir nustatęs, kad remonto darbai, už kuriuos buvo išmokėta draudimo išmoka, nebuvo atlikti, o papildoma žala galiniam buferiui, galiniam dešinės pusės sparnui ir galinio buferio apdailos juostai nebuvo padaryta. Atsižvelgdamas į tai, draudikas nurodė apskaičiavęs 91,42 Eur nuostolių, atsiradusių dėl pažeisto galinio dešinės pusės parkavimo daviklio ir galinės dešinės pusės duslintuvo apdailos.

2018 m. rugsėjo 14 d. pareiškėjas el. paštu draudikui nurodė kategoriškai nesutinkantis su išvadamis, nes galinis buferis iki įvykio buvo tvarkingas, nesulūžęs ir nenubrozdintas.

2018 m. rugsėjo 17 d. draudikas informavo sprendimo nekeisiant, nes, jo nuomone, iš nuotraukų aiškiai matosi, kad automobilis buvo pareiškėjui parduotas su defektais ir tikrai nebuvo suremontuotas. Atsakydamas į draudiko pranešimą pareiškėjas nurodė, kad automobilio su galinio buferio defektu nepirko ir turi tai patvirtinančias nuotraukas, be to, pasiūlė kreiptis į valstybės įmonę „REGITRA“, kurioje perregistruojamas automobilis buvo nufotografuotas. Kartu pareiškėjas nurodė, kad yra atlikęs techninę apžiūrą, kurios nebūtų atlikęs, jeigu būtų buvę draudiko nurodyti defektai.

2018 m. rugsėjo 18 d. draudikas informavo pareiškėją, kad pagal turimą informaciją po 2017 m. sausio 6 d. įvykio užfiksuoti sugadinimai yra analogiški ir iš dalies sutampa su

padarytais per 2018 m. rugpjūčio 29 d. įvykį, todėl yra pagrindo manyti, kad remontas po gautos draudimo išmokos nebuvo tinkamai atliktas, o tai, kad pasikeitė automobilio savininkas, neturi reikšmės. Draudikas taip pat paprašė pareiškėjo atsiųsti nuotraukas, patvirtinančias, kad automobilis, kaip teigė pareiškėjas, buvo suremontuotas.

2018 m. rugsėjo 19 d. pareiškėjas el. paštu atsiuntė draudikui, pareiškėjo teigimu, po automobilio pirkimo darytas nuotraukas, tačiau 2018 m. rugsėjo 20 d. draudikas nurodė įvertinęs pateiktas nuotraukas ir mano, kad jos apkarpytos taip, kad nesimatytų pagrindinių pažeidimų. Draudikas taip pat nurodė, kad iš nuotraukų matomas likęs juostos pažeidimas ir dalis pažeidimo galinio buferio apačioje, todėl esminiai pažeidimai liko nepašalinti, be to, paprašė atsiųsti nekoreguotas nuotraukas.

2018 m. rugsėjo 20 d., atsakydamas į draudiko el. laišką, pareiškėjas nurodė negalintis pateikti kitokių nuotraukų dėl asmens duomenų apsaugos reikalavimų, nes jos iškirptos iš vaizdo įrašo, kuriame matosi žmonės. Pareiškėjas nurodė pirkęs automobilį su nepažeistu buferiu, o tokių pažeidimų, kurie matomi draudiko atsiųstose nuotraukose po 2017 m. sausio 6 d. eismo įvykio, nebuvo.

2018 m. rugsėjo 20 d. pareiškėjas el. paštu atsiuntė draudikui nuotraukas, jose pažymėjo vietas, kuriose, jo nuomone, jeigu automobilis nebūtų buvęs suremontuotas po 2017 m. sausio 6 d. eismo įvykio, turėjo būti likę aiškūs pažeidimai.

Draudikas nurodė papildomos informacijos oficialiai paprašysiantis valstybės įmonės „REGITRA“. Pastaroji, atsakydama į draudiko kreipimąsi, 2018 m. spalio 9 d. pateikė automobilio nuotraukas, darytas 2017 m. spalio 14 d. Gavęs valstybės įmonės „REGITRA“ duomenis, draudikas sprendimo nepakeitė.

Pareiškėjas, manydamas, kad draudiko veiksmais yra pažeidžiamos jo teisės ir teisėti interesai, 2018 m. spalio 25 d. kreipėsi į Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą, pastaroji persiuntė pareiškėjo kreipimąsi pagal kompetenciją nagrinėti Lietuvos bankui. Prašyme nagrinėti vartojimo ginčą pareiškėjas nurodė, kad draudikas nesutinka atlyginti visos per eismo įvykį padarytos žalos, motyvuodamas tuo, kad automobilis jau buvo patekęs į eismo įvykį ir jo tuometiniam savininkui nuostoliai už galinio buferio apgadinimus buvo atlyginti, tačiau automobilis nebuvo suremontuotas. Pareiškėjo teigimu, kai įsigijo automobilį, jokių galinio buferio apgadinimų nebuvo, o po įvykio jį reikia ir keisti, ir perdažyti. Pareiškėjas teigia nežinantis, „kas buvo su prieš tai buvusiu savininku“, tačiau dabar patirtą žalą draudikas turi atlyginti. Pareiškėjo nuomone, draudikas turėtų atlyginti visus nuostolius, susijusius su galinio buferio apgadinimais, o ne tik nuostolius, atsiradusius dėl pažeisto galinio dešinės pusės parkavimo daviklio ir galinės dešinės pusės duslintuvo apdailos.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepinimas dėl pareiškėjo kreipimesi nurodytų aplinkybių ir reikalavimo pagrįstumo. Draudiko teigimu, administruojant žalą buvo nustatyta, kad pareiškėjo automobilis yra dalyvavęs ir nukentėjęs kitame eismo įvykyje 2017 m. sausio 6 d., jo metu buvo padaryti galinio buferio, galinio buferio apdailos juostos ir dalinio dešinės pusės sparno apgadinimai, o žala už šiuos apgadinimus automobilio savininkui buvo atlyginta pagal nepriklausomo vertintojo ataskaitą. Atsiliepime teigiama, kad draudiko ekspertai, įvertinę po 2017 m. sausio 6 d. (toliau – pirmasis įvykis) ir 2018 m. rugpjūčio 29 d. (toliau – antrasis įvykis) eismo įvykių nustatytų apgadinimų pobūdį, konstatavo, kad per antrąjį įvykį buvo apgadintos tos pačios detalės kaip ir per pirmąjį, be to, per antrąjį įvykį ant automobilio buvo sumontuotos tos pačios (nesuremontuotos ir nepakeistos) detalės kaip ir per pirmąjį įvykį.

Draudikas taip pat nurodė, kad, nors pareiškėjas teigia, jog automobilis iki antrojo įvykio buvo tvarkingas ir neturėjo jokių pažeidimų, ir pateikė draudikui minėtus teiginius neva pagrindžiančias nuotraukas, tačiau jos yra neinformatyvios, apkarpytos, iš jų nėra galimybės identifikuoti transporto priemonės, nematoma apgadinimo vieta. Todėl draudikas teigė kreipėsis į valstybės įmonę „REGITRA“, kad būtų pateiktos registruojant automobilį darytos nuotraukos. Gautos nuotraukos patvirtino, kad 2017 m. spalio 14 d. registruojama transporto priemonė nebuvo suremontuota. Šią aplinkybę, draudiko teigimu, patvirtina kartu su atsiliepinimu pateikta

ekspertinė pažyma.

Pasisakydamas dėl teisinių savo priimto sprendimo pagrindų, draudikas nurodė, kad, pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 15 straipsnio 3 dalį, turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Be to, draudiko teigimu, pagal TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalį, atsakingas draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Draudikas nurodė ir iš esmės analogiškus paminėtoms TPVCAPDĮ nuostatomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 13 ir 40 punktus. Remdamasis minėtomis teisės aktų nuostatomis draudikas nurodė manantis pagrįstai nustatęs, kad per antrąjį eismo įvykį patirta žala sudaro 91,42 Eur (be PVM).

Draudikas taip pat nurodė, kad, vadovaujantis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, tuo atveju, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos (mokėtinos draudimo išmokos) dydžio nustatymu, yra taikoma bendroji įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklė, reiškianti, kad pareiškėjas, ginčydamas draudiko nustatytus faktus, privalo pateikti įrodymus, pagrindžiančius jo nurodomas aplinkybes. Draudiko nuomone, pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, paneigiančių draudiko išvadą, jo pateiktos nuotraukos yra neinformatyvios ir apkarpytos.

Draudiko nuomone, atsižvelgiant į atsiliepime išdėstytas motyvas, darytina išvada, kad pareiškėjo reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią anksčiau sugadintų, tačiau nepakeistų ir nesuremontuotų automobilio dalių remonto išlaidas, yra nepagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus juos pagrindžiančius duomenis, konstatuotina, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti išmokėti draudimo išmoką už galinio buferio, galinio buferio apdailos juostos ir galinio dešinės pusės sparno apgadinius pagrištumo.

Pažymėtina, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas TPVCAPDĮ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Taisyklių ir kt.) nuostatomis. TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis – eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka, kuri pagal 2 straipsnio 2 dalį apibrėžiama kaip draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (ar) neturtinei žalai atlyginti. Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

Atkreiptinas dėmesys, kad tarp šalių nėra ginčo, ar 2018 m. rugpjūčio 29 d. eismo įvykis laikytinas draudžiamuoju, draudikas pripažino esantis atsakingas už eismo įvykio kaltininko padarytą žalą ir, kaip matyti iš bylos duomenų, priėmė sprendimą išmokėti pareiškėjui (kai jis pateiks savo atsiskaitomosios sąskaitos duomenis) 91,42 Eur draudimo išmoką, atlyginančią galinio dešinės pusės parkavimo daviklio ir galinės dešinės pusės duslintuvo apdailos remonto

išlaidas. Tačiau pareiškėjas nesutinka su draudiko sprendimu atsisakyti išmokėti draudimo išmoką už galinio buferio, galinio dešinės pusės sparno ir galinio buferio apdailos juostos apgadinius, kurie, kaip teigia draudikas, buvo padaryti dar iki eismo įvykio, ir papildomų apgadinių šiems dalims nebuvo padaryta, ir teigia, kad iki eismo įvykio galinis buferis buvo tvarkingas. Draudikas, motyvuodamas savo sprendimą, nurodo, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad po pirmojo eismo įvykio atsiradę automobilio galinio buferio ir galinio dešinės pusės sparno apgaditimai buvo suremontuoti. Draudikas taip pat pateikė per apžiūrą darytas automobilio nuotraukas, 2017 m. spalio 14 d. nuotraukas, darytas pareiškėjui įregistruojant automobilį valstybės įmonėje „REGITRA“, ir 2018 m. lapkričio 21 d. draudiko eksperto parengtą ekspertinę pažymą (toliau – Ekspertinė pažyma), kurios, kaip teigia draudikas, patvirtina, jog pareiškėjo reikalavimas yra nepagrįstas.

Atsižvelgiant į nustatytas faktines ginčo aplinkybes, pažymėtina, kad Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, jog eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas. Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos. Būtinoms remonto išlaidoms apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais. Taisyklių 15 punkte taip pat nustatyta, kad, jeigu nukentėjęs asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinoms turto remonto išlaidoms (be PVM) *atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio*. TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Kartu pabrėžtina ir tai, kad, apskaičiuodamas draudimo išmoką, transporto priemonių civilinės atsakomybės draudikas, be kita ko, turi laikytis Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustatius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, būtų iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės, o kai nustatomas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015*).

Kaip minėta, vadovaujantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalimi, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala, o tai reiškia, kad draudimo išmoka, kaip ji apibrėžta TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 dalyje, yra mokama tik už konkrečiame įvykyje padarytą žalą. Taigi kiekvienu atveju būtina įvertinti žalos ir įvykio, per kurį patirta žala yra atlyginama išmokant draudimo išmoką,

priežastinį ryšį. Todėl, vadovaudamasis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalimi ir Taisyklių 13 punkto pagrindu suteiktais įgaliojimais, draudikas vertina ir atitinkamų apgadinimų sąsają su konkrečiu eismo įvykiu, kurio metu patirta žala atlyginama išmokant draudimo išmoką, aplinkybėmis. Antraip, draudimo bendrovėms nevertinant apgadinimų ir eismo įvykio priežastinio ryšio, būtų sudaroma galimybė nukentėjusiems tretiesiems asmenims gauti draudimo išmokas, viršijančias per eismo įvykį padarytą žalą. Tokia padėtis neatitiktų teisingo žalos atlyginimo principo ir suponuotų tretiesiems nukentėjusiems asmenims pagrindą nepagrįstai praturtėti (Civilinio kodekso 6.242 straipsnis).

Nagrinėjamu atveju 2018 m. rugpjūčio 29 d. eismo įvykio aplinkybių ir automobilio apgadinimų vertinimą draudikas iš esmės grindė Ekspertine pažyma, kurioje automobilio būklė ir apgadinimai vertinami remiantis per 2018 m. rugpjūčio 30 d. vykusią apžiūrą, 2017 m. sausio 6 d. (po pirmojo eismo įvykio) ir valstybės įmonės „REGITRA“ 2017 m. spalio 14 d. darytomis automobilio nuotraukomis. Ekspertinėje pažymoje pateiktose per 2018 m. rugpjūčio 30 d. apžiūrą darytose nuotraukose, kuriose yra matomi žymūs automobilio galinės dalies dešinės pusės apgadinimai (apibraižymai), draudiko ekspertas pažymėjo galinio buferio ir galinio dešinės pusės sparno apgadinimų vietas. Analogiškai įvertintos ir 2017 m. sausio 6 d. darytos nuotraukos po pirmojo eismo įvykio, t. y. pažymėti analogiškose vietose esantys automobilio galinės dalies (galinio buferio ir dešinės pusės sparno) apgadinimai. Toliau pateikiamos valstybės įmonės „REGITRA“ darytos nuotraukos, kuriose apgadinimai, palyginti su pirmojo ir antrojo eismo įvykių apgadinimų nuotraukomis, matomi ne taip aiškiai, subraižytos vietos yra nudažytos, tačiau pagrindiniai galinio dešinės pusės sparno apgadinimai (įlenkimai) iš esmės nėra pašalinti.

Ekspertas, įvertinęs pateiktas nuotraukas, nurodė įvertinęs per pirmąjį ir antrąjį eismo įvykius padarytus apgadinimus bei valstybės įmonės „REGITRA“ pateiktas nuotraukas ir nustatęs, kad „2017-01-16 eismo įvykio metu padaryti apgadinimai <...> atitinka po 2018-08-29 eismo įvykio užfiksuotus apgadinimus“, be to, „yra matomi užfiksuoti po 2017-01-16 eismo įvykio <...> likę tie patys galinio dešinės pusės sparno apgadinimai <...>, kurie iki 2018-08-29 eismo įvykio buvo tik dalinai suremontuoti.“ Draudiko ekspertas taip pat nurodė, kad turimi duomenys leidžia teigti, jog iki antrojo eismo įvykio buvę galinio buferio ir galinio buferio dešinės pusės juostos apgadinimai (nubrozdinimai) buvo tik nuvalyti, o galinis dešinės pusės sparnas suremontuotas neprofesionaliai, t. y. galinio buferio ir galinio buferio dešinės pusės juostos apgadinimai buvo pašalinti tik kosmetiškai ir šios detalės nebuvo pakeistos. Galiausiai teigiama, kad per 2018 m. rugpjūčio 29 d. eismo įvykį ant automobilio buvo tos pačios per pirmąjį eismo įvykį sugadintos detalės, o papildoma žala buvo tik dėl sugadintų galinio dešinės pusės išorinio parkavimo daviklio ir galinio dešinės pusės duslintuvo apdailos.

Lietuvos banko vertinimu, Ekspertinėje pažymoje pateikti duomenys leidžia teigti, kad pareiškėjo automobilio apgadinimai, ypač esantys galinio dešinės pusės sparno ir galinio buferio dešinės pusės sandūroje, po antrojo įvykio yra iš esmės analogiški kaip ir po pirmojo. Taip pat sutiktina, kad valstybės įmonės „REGITRA“ pateiktose nuotraukose matyti, jog apgadinimai, lokalizuoti galinio buferio dešinės pusės ir galinio dešinės pusės sparno sandūroje, nėra visiškai pašalinti, jų vieta padengta dažų sluoksniu, tačiau įlenkimai aiškiai buvo išlikę. Atsižvelgiant į pateiktas automobilio nuotraukas ir ekspertinio pobūdžio išvadoje pateiktą vertinimą, taip pat įvertinus tai, jog byloje nėra kitų duomenų, kuriais remiantis būtų galima paneigti Ekspertinėje pažymoje pateiktą vertinimą, konstatuotina, kad dalis automobilio dešinės pusės galinio sparno ir galinio buferio dešinės pusės apgadinimų, ypač esančių šių dalių sandūroje, tiek po pirmojo, tiek po antrojo įvykių yra tapatūs. Bylos duomenys patvirtina, kad minėti automobilio apgadinimai yra seni, buvę dar iki antrojo eismo įvykio, todėl, vadovaudamasis TPVCAPDĮ ir Taisyklių nuostatomis, draudikas neturi pareigos atlyginti šių apgadinimų šalinimo išlaidų.

Papildomai pažymėtina, kad iš byloje esančių pareiškėjo ir draudiko susirašinėjimo duomenų matyti, kad pareiškėjas, teigdamas, kad automobilis prieš 2018 m. rugpjūčio 29 d. eismo įvykį buvo tvarkingas, pateikė draudikui dvi automobilio galinės dalies nuotraukas. Vis dėlto pareiškėjo pateiktos nuotraukos yra mažos rezoliucijos, apkarpytos, jose matosi ne visas

galinis buferis, nesimato galinio dešinės pusės sparno ir galinio buferio sandūros vietos, kurioje ir yra užfiksuoti po pirmojo ir antrojo įvykių sutampantys apgadainimai, todėl vertinant apgadainimų suderinamumą pareiškėjo nuotraukomis vadovautis nėra pagrindo.

Kartu atkreiptinas dėmesys į tai, kad, nepaisant to, jog didžioji dalis apgadainimų po pirmojo ir antrojo įvykių sutampa, iš pateiktų nuotraukų matyti, jog po antrojo įvykio automobilio galinio buferio dalis, esanti virš išmetamojo vamzdžio, yra apgadinta gana smarkiai, nors po pirmojo įvykio darytose nuotraukose tokių apgadainimų iš viso nebuvo. Taigi galima daryti išvadą, jog kai kurie apgadainimai yra nauji ir neturi jokių sąsajų su pirmuoju eismo įvykiu. Vis dėlto atkreiptinas dėmesys į tai, kad iš draudiko pateiktų duomenų matyti, jog, atlyginant pirmojo įvykio metu ankstesniam automobilio savininkui padarytą žalą, nuostoliai ir draudimo išmoka buvo apskaičiuoti pagal Transporto priemonės vertinimo ataskaitą Nr. KK170117, kurioje buvo numatytas būtinas „galinio buferio antdėklo“ keitimas ir išmokėta draudimo išmoka, apimanti išlaidas, reikalingas šiai daliai pakeisti. Tai, kad reikalingas galinio buferio (jo antdėklo) keitimas, buvo numatyta ir po pirmojo įvykio parengtame 2017 m. sausio 6 d. transporto priemonės apžiūros akte. Atsižvelgiant į Taisyklių 15 papunkčio reikalavimą draudikui nuostolius atlyginančią draudimo išmoką apskaičiuoti pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, nesant ginčo dėl to, ar ankstesniam automobilio savininkui pagrįstai išmokėta draudimo išmoka, apimanti galinio buferio keitimo, o ne remonto išlaidas, laikytina, kad po pirmojo įvykio automobilio galinis buferis, vadovaujantis taikoma technologija, turėjo būti pakeistas, tačiau duomenų, jog jis buvo pakeistas, t. y. buvo pašalintas gedimas, lėmęs būtinybę keisti galinį buferį, nėra.

Lietuvos banko vertinimu, susiklosčius tokiai padėčiai, kai pasikeičia automobilio savininkas, tačiau ankstesniam savininkui, kaip kitame eismo įvykyje nukentėjusiam trečiajam asmeniui, buvo išmokėta draudimo išmoka, atlyginanti apgadintos automobilio dalies (galinio buferio) keitimo (dalies įsigijimo, paruošimo, montavimo) išlaidas (nustačius, kad pagal technologiją yra reikalingas būtent dalies keitimas, o ne remontas), naujasis savininkas neįgyja teisės į dar vieną draudimo išmoką, susijusią su dalies, už kurios keitimą buvo išmokėta draudimo išmoka, apgadainimų šalinimu, jeigu nėra duomenų, patvirtinančių, kad ta dalis buvo pakeista arba kad draudikas, išmokėdamas ankstesnę draudimo išmoką, nepagrįstai nustatė būtinybę dalį keisti, o ne remontuoti. Taigi, nors po pirmojo įvykio automobilio savininkui buvo išmokėta draudimo išmoka, atlyginanti galinio buferio keitimo išlaidas, iš pateiktų duomenų matyti, kad buferis pakeistas nebuvo, t. y. ši detalė vis dar buvo keistina. Po antrojo įvykio, nepaisant papildomų apgadainimų, automobilio galinis buferis išliko keistinas – iš esmės tokios pačios būklės, kaip ir prieš antrąjį įvykį. Nesant duomenų, kuriais remiantis būtų galima abejoti draudiko nurodytais duomenimis, konstatuotina, kad pareiškėjo reikalavimas atlyginti galinio buferio keitimo išlaidas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo O. R. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.